

godt Sindelag, men det er jo ikke af de Juggle, man har i Haanden. Navnlig naar man henfer til de Midlere, man vil bruge dertil, forekommer det mig noget problematisk, om det ærede Medlem fra Stege i en noget nær Fremtid vil bringe sin Alderdomsforsørgelse frem, thi det, han vil have dertil, er jo noget af Ølstaten — som ogsaa vi ville anvende — jeg veed ikke, hvor meget, og dernæst den almindelige Statskasse. Men hvilket Haab har det ærede Medlem om, at han gennem dette Ministerium vil faa den almindelige Statskasse til at punge op med noget klækkeligt til dette Formaal? Vi have jo hørt den ærede Indenrigsminister sige her inde, at selv dette tarvelige Beløb, som vi have foreslaaet, nemlig 1 Mill. Kr. paa Brændevin og Øl, var noget, han ikke ventede, at den ærede Finansminister vilde gaa ind paa, og det er dog meget lidt. Naar 1 Mill. Kr. allerede er noget, der forbløffer den ærede Indenrigsminister, kommer det ærede Medlem fra Stege ikke langt med sit Tilskud fra Statskassen. Det var meget interessant at høre, at det ærede Medlem ogsaa har en Formue- og Indtægtsstat i Baghaanden. Har det ærede Medlem imidlertid nogen Forventning om, at den ærede Minister og hans Meningsfæller i Landstinget ville vise en saa stor Smødekommen, at vi ogsaa kunne faa en Formue- og Indtægtsstat i dette Øjeblik? Indtil jeg ser noget mere om det, tillader jeg ikke at tvivle derom, men det behøver jeg ikke at sige. Derjom den ærede Indenrigsminister, som klager over disse indirekte Skatter, vil udføre vort Lovforslag uden nye Skatter, er jeg saa meget mere taknemmelig derfor; og hvis det ærede Medlem fra Stege er i Stand til at sætte en Formue- og Indtægtsstat ind i Lovforslaget om Alderdomsforsørgelsen og gennemføre den, vel at mærke, i Stedet for Øllet, saa ville vi med Taknemmelighed følge det ærede Medlem. Men jeg tror, at disse gode Tilbud gælde ikke stort, naar det kommer til Stykket. Nej, den ærede Minister skal nok vogte sig for at tilbyde det, og det ærede Medlem fra Stege kommer vistnok ikke længere med sin Formue- og Indtægtsstat, end den ærede Indenrigsminister kommer uden Stat.

Jeg skal standse her. Endnu skal jeg kun sige, at naar man har sagt, som den ærede Indenrigsminister har gjort, om dette Lovforslag, at det var noget, som ikke var stet andet Steds, at man havde søgt ad denne Vej at løse Alderdomsforsørgelses-spørgsmaalet, saa er det sikkert, at det har man ikke; men denne Sag er overhovedet en ny Sag. Der er ikke mange Steder, hvor

man har virkelig vedtagne Love, som gaa ud paa at løse Spørgsmaalet. Man har det i Thykland, men alt det øvrige er i Virkeligheden kun Papperier, smaa Tilskud, der er Tale om, til almindelige Livrente-tegninger og slikt, som det er i Frankrig, England og i Sverige, men her er det dog endnu kun et Forslag, som foreligger. Nu, det er i og for sig ikke saa mærkeligt, at vi ikke have det andre Steder, da Sagen er saamy, men det er ikke en Indbending for os imod at behandle denne Sag. Hvis det var den nødvendige Følge af, at vi ere et lille Land, at vi intet som helst kunde udrette, uden at andre Folk havde udrettet det samme i Norge, synes jeg, at det var den stærkeste Dom at sælde over smaa Staters Eksistens, den mest energiske Maade at undergrave deres Tilværelsesret paa. Jeg tror, at dette er et Omraade, hvor den lille Stat har ganske anderledes Chancer for at udrette noget og gaa i Spidsen end paa andre Omraader, større Chancer end de store Samfund, fordi disse ikke ere til at overse, saaledes som de smaa Stater. Vi have en Befolkning af et Tal, som vi kunne tumle med, den kende vi; ja, vi kunne næsten gaa saa vidt at sige, at vi kende hinanden personlig; det er i alt Fald noget, vi kunne overse. Ogsaa for Pengenes Vedkommende gælder det, at om det end er mange Penge, 7—8 Millioner, saa er det dog en Sum, som vi have haft i Munden før. I store Lande som i Thykland vilde selve Tallene have en saabelagtig Størrelse, at allerede de vilde skræmme. Altsaa vil jeg opfordre ærede Medlemmer til ikke at lade sig forbløffe af, at vi her komme først, jeg tror, at derjom der var noget Omraade, hvor vi havde Vre og Glæde af at komme først, vilde det være ved Løsningen af en Opgave som den, der her foreligger.

Formanden (Høgshro): Da der er nogen Udsigt til, at Forhandlingerne ville kunne slutes i et Aftenmøde, og vi i saa Fald kunde indgaa flere Møder inden Julen, skal jeg hermed udsætte Mødet til Kl. 7½.

Mødet udsat Kl. 4. 50'.